

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами зумовленими похованням

{ Назва Закону із змінами, внесеними згідно із Законом
N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано
неконституційною згідно з Рішенням Конституційного
Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, N 14, ст.71)

{ Щодо набуття чинності додатково див. Закон
N 2213-III (2213-14) від 11.01.2001, ВВР, 2001, N 11, ст.47 }

{ Із змінами, внесеними згідно із Законами
N 2921-III (2921-14) від 10.01.2002, ВВР, 2002, N 16, ст.114
N 2980-III (2980-14) від 17.01.2002, ВВР, 2002, N 17, ст.124
N 972-IV (972-15) від 19.06.2003, ВВР, 2003, N 45, ст.362
- набирає чинності з 01.01.2004
N 1096-IV (1096-15) від 10.07.2003, ВВР, 2004, N 6, ст.38
N 1678-IV (1678-15) від 09.04.2004, ВВР, 2004, N 32, ст.385
N 2152-IV (2152-15) від 04.11.2004, ВВР, 2005, N 2, ст.41
N 2256-IV (2256-15) від 16.12.2004, ВВР, 2005, N 5, ст.120
N 2415-IV (2415-15) від 03.02.2005, ВВР, 2005, N 11, ст.203 }

{ Зміни по Закону N 2415-IV (2415-15) від 03.02.2005 не внесені }

{ Із змінами, внесеними згідно із Законами
N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005, ВВР, 2005, N 17, N 18-19,
ст.267
N 2631-IV (2631-15) від 02.06.2005, ВВР, 2005, N 26, ст.358
N 2664-IV (2664-15) від 16.06.2005, ВВР, 2005, N 31, ст.420
N 3235-IV (3235-15) від 20.12.2005, ВВР, 2006, N 9, N 10-11,
ст.96
N 3446-IV (3446-15) від 21.02.2006, ВВР, 2006, N 26, ст.217
N 3456-IV (3456-15) від 22.02.2006, ВВР, 2006, N 27, ст.234
N 3541-IV (3541-15) від 15.03.2006, ВВР, 2006, N 35, ст.296
N 322-V (322-16) від 02.11.2006, ВВР, 2007, N 1, ст.4
N 424-V (424-16) від 01.12.2006, ВВР, 2007, N 9, ст.67
N 489-V (489-16) від 19.12.2006, ВВР, 2007, N 7-8, ст.66
N 964-V (964-16) від 19.04.2007, ВВР, 2007, N 32, ст.410
N 996-V (996-16) від 27.04.2007, ВВР, 2007, N 33, ст.439
N 1000-V (1000-16) від 03.05.2007, ВВР, 2007, N 33, ст.441 }

{ Додатково див. Рішення Конституційного Суду
N 6-рп/2007 (v0a6p710-07) від 09.07.2007 }

{ Із змінами, внесеними згідно із Законами
N 107-VI (107-17) від 28.12.2007, ВВР, 2008, N 5-6, N 7-8, ст.78
- зміни діють по 31 грудня 2008 року }

{ Додатково див. Рішення Конституційного Суду
N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

{ Із змінами, внесеними згідно із Законом
N 309-VI (309-17) від 03.06.2008, ВВР, 2008, N 27-28, ст.253 }

{ У назві і тексті Закону слова "народженням та" виключено
на підставі Закону N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 -
зміни діють по 31 грудня 2008 року - зміну визнано
неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду
N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

{ Установити, що у 2007 році: допомога при народженні дитини - у розмірі 8500 гривень. Виплата допомоги здійснюється одноразово при народженні дитини в сумі 3400 гривень, решта - протягом наступних 12 місяців рівними частинами у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України; допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку - у розмірі, що дорівнює різниці між 50 відсотками прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб, та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців, але не менше 90 гривень для незастрахованих осіб та не менше 23 відсотків прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб, для застрахованих осіб, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, згідно із Законом N 489-V (489-16) від 19.12.2006 }

Цей Закон відповідно до Основ законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування (16/98-ВР) визначає правові, організаційні та фінансові основи загальнообов'язкового державного соціального страхування громадян на випадок тимчасової втрати працездатності, у зв'язку з вагітністю та пологами, у разі смерті, а також надання послуг із санаторно-курортного лікування та оздоровлення застрахованим особам та членам їх сімей. { Абзац перший преамбули із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

Матеріальне забезпечення та соціальні послуги, що надаються за цим Законом, є окремим видом загальнообов'язкового державного соціального страхування громадян, що здійснюється Фондом соціального страхування з тимчасової втрати працездатності.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Поняття загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням

Загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, передбачає матеріальне забезпечення громадян у зв'язку з втратою заробітної плати (доходу) внаслідок тимчасової втрати працездатності (включаючи догляд за хворою дитиною, дитиною-інвалідом, хворим членом сім'ї), вагітності та пологів, часткову компенсацію витрат, пов'язаних із смертю застрахованої особи або членів її сім'ї, а також надання соціальних послуг за рахунок бюджету Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, що формується шляхом сплати страхових внесків власником або уповноваженим ним органом, громадянами, а також за рахунок інших джерел, передбачених цим Законом.

{ Стаття 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

Стаття 2. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) суб'єкти загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, - застрахована особа або інша особа у випадках, передбачених статтями 45, 47 цього Закону, страхувальник та страховик;

2) застрахована особа - найманий працівник, а у випадках, передбачених цим Законом, також інші особи (громадяни України, іноземці, особи без громадянства та члени їх сімей, які проживають в Україні, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України), на користь яких здійснюється загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням.

Представниками застрахованих осіб є профспілки або їх об'єднання чи інші уповноважені найманими працівниками органи (представники);

3) страхувальник відповідно до цього Закону - це:

а) роботодавець - для осіб, зазначених у частині першій статті 6 цього Закону;

б) особи, зазначені у частинах другій та третій статті 6 цього Закону;

4) страховик - Фонд соціального страхування з тимчасової втрати працездатності;

5) роботодавець - власник підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган незалежно від форм власності, виду діяльності, господарювання; фізична особа, яка використовує працю найманих працівників (у тому числі іноземців, які на законних підставах працюють за наймом в Україні); власник розташованих в Україні іноземних підприємства, установи, організації (у тому числі міжнародної), філії та представництва, який використовує працю найманих працівників, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

б) найманий працівник - фізична особа, яка працює за трудовим договором (контрактом) на підприємстві, в установі, організації незалежно від форм власності, виду діяльності та господарювання або у фізичної особи;

7) страховий ризик - це обставина, внаслідок якої застрахована особа або члени її сім'ї можуть втратити тимчасово засоби існування та потребувати матеріального забезпечення або надання соціальних послуг за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням;

8) страховий випадок - подія, з настанням якої виникає право застрахованої особи або членів її сім'ї на отримання матеріального забезпечення або соціальних послуг за цим Законом;

9) страховий стаж - період (строк), протягом якого особа підлягає загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, і за який сплачено страхові внески;

10) страхові внески - відрахування на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням;

11) страхові кошти - акумульовані страхові внески для здійснення матеріального забезпечення та надання соціальних послуг за цим Законом.

Стаття 3. Законодавство України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, і його завдання

1. Законодавство України, що регулює відносини у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, базується на Конституції України (254к/96-ВР), складається з Основ законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування (16/98-ВР), Кодексу законів про працю України (322-08), цього Закону та прийнятих відповідно до них інших нормативно-правових актів.

Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші норми, ніж ті, що передбачені законодавством України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, застосовуються норми міжнародного договору.

2. Завданням законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, є встановлення гарантій щодо захисту прав громадян на отримання матеріального забезпечення та соціальних послуг у разі тимчасової непрацездатності (включаючи догляд за хворою дитиною, дитиною-інвалідом, хворим членом сім'ї), вагітності та пологів, смерті громадянина або члена його сім'ї. { Частина друга статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

Стаття 4. Право громадян на матеріальне забезпечення та соціальні послуги за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням

1. Право на матеріальне забезпечення та соціальні послуги за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, мають застраховані громадяни України, іноземці, особи без громадянства та члени їх сімей, які проживають в Україні, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

Це право виникає з настанням страхового випадку в період роботи (включаючи і час випробування та день звільнення), якщо інше не передбачено законодавством.

2. Особи, які не підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, мають право на матеріальне забезпечення та соціальні послуги за цим Законом за умови сплати страхових внесків до Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності.

3. Застрахованим особам (крім добровільно застрахованих та застрахованих, які знаходились у страхових випадках, передбачених цим Законом, або у відпустці для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку), які сплачують страхові внески менше повних

шести календарних місяців протягом останніх дванадцяти календарних місяців перед настанням страхового випадку, допомога по тимчасовій непрацездатності, вагітності та пологах відповідно до цього Закону виплачується виходячи з фактичної заробітної плати, з якої було сплачено страхові внески, але не вище розміру мінімальної заробітної плати, встановленої на час настання страхового випадку.

Особи, які застраховані на добровільних засадах у Фонді соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, та фізичні особи - підприємці, що сплачують єдиний податок (крім осіб, які знаходились у страхових випадках, передбачених цим Законом, або у відпустці для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку), мають право на матеріальне забезпечення та соціальні послуги за цим Законом за умови сплати страхових внесків (встановленого розміру єдиного податку) не менше повних шести календарних місяців протягом останніх дванадцяти календарних місяців перед настанням страхового випадку.

{ Статтю 4 доповнено частиною третьою згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

Стаття 5. Принципи загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням

Загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, здійснюється за принципами:

1) законодавчого визначення умов і порядку здійснення загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням;

2) обов'язковості страхування осіб, зазначених у частині першій статті 6 цього Закону, і добровільності страхування осіб, зазначених у частинах другій та третій статті 6 цього Закону;

3) державних гарантій реалізації застрахованими особами своїх прав;

4) обов'язковості фінансування Фондом соціального страхування з тимчасової втрати працездатності витрат, пов'язаних із наданням матеріального забезпечення та соціальних послуг, в обсягах, передбачених цим Законом;

5) формування та використання страхових коштів на засадах солідарності та субсидування;

6) цільового використання коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням;

7) паритетності в управлінні Фондом соціального страхування з тимчасової втрати працездатності представників держави, застрахованих осіб та роботодавців;

8) відповідальності роботодавців та Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності за реалізацію права застрахованої особи на матеріальне забезпечення та соціальні послуги за цим Законом.

Стаття 6. Особи, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню у зв'язку з

тимчасовою втратою працездатності та витратами,
зумовленими похованням

1. Загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, підлягають:

1) особи, які працюють на умовах трудового договору (контракту) на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форм власності та господарювання або у фізичних осіб, у тому числі в іноземних дипломатичних та консульських установах, інших представництвах нерезидентів, а також обрані на виборні посади в органах державної влади, органах місцевого самоврядування та в інших органах;

2) члени колективних підприємств, сільськогосподарських та інших виробничих кооперативів.

2. Громадяни України, які працюють за межами території України і не застраховані в системі соціального страхування країни, в якій вони перебувають, мають право на матеріальне забезпечення та соціальні послуги відповідно до цього Закону за умови сплати страхових внесків до Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності відповідно до діючого законодавства, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

3. Особи, які забезпечують себе роботою самостійно (особи, які займаються підприємницькою, адвокатською, нотаріальною, творчою та іншою діяльністю, пов'язаною з одержанням доходу безпосередньо від цієї діяльності, в тому числі члени творчих спілок, творчі працівники, які не є членами творчих спілок), мають право на матеріальне забезпечення та соціальні послуги відповідно до цього Закону за умови сплати страхових внесків до Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності відповідно до діючого законодавства.

4. Особам, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, видається свідоцтво про загальнообов'язкове державне соціальне страхування, яке є єдиним для всіх видів страхування. Порядок видачі та зразок свідоцтва про загальнообов'язкове державне соціальне страхування затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 7. Обчислення страхового стажу

1. Страховий стаж - це період (сума періодів), протягом якого особа підлягає загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, і сплачує або за неї сплачуються страхові внески до Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності в порядку, встановленому законодавством. До страхового стажу зараховуються періоди тимчасової втрати працездатності, перебування у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами та час перебування застрахованої особи у відпустці для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, а також періоди одержання виплат за окремими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування, крім пенсій усіх видів.

2. До страхового стажу зараховується загальний трудовий стаж особи до введення в дію цього Закону в порядку та на умовах, передбачених законодавством, яке діяло раніше.

Стаття 8. Вирішення спорів

Спори, що виникають з правовідносин за цим Законом, вирішуються органами Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності в порядку, встановленому статутом Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, та в судовому порядку.

Розділ II

УПРАВЛІННЯ ЗАГАЛЬНООБОВ'ЯЗКОВИМ ДЕРЖАВНИМ СОЦІАЛЬНИМ СТРАХУВАННЯМ У ЗВ'ЯЗКУ З ТИМЧАСОВОЮ ВТРАТОЮ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ ТА ВИТРАТАМИ, ЗУМОВЛЕНИМИ ПОХОВАННЯМ

Стаття 9. Фонд соціального страхування з тимчасової втрати працездатності

1. Фонд соціального страхування з тимчасової втрати працездатності (далі - Фонд) є органом, який здійснює керівництво та управління загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, провадить збір і акумуляцію страхових внесків та інших коштів, призначених для фінансування матеріального забезпечення та соціальних послуг, види яких передбачені статтею 34 цього Закону, та забезпечує їх надання, а також здійснює контроль за використанням цих коштів. Фонд належить до цільових позабюджетних страхових фондів.

2. Усі застраховані особи є членами цього Фонду.

3. Фонд є некомерційною самоврядною організацією. Держава є гарантом надання матеріального забезпечення та соціальних послуг застрахованим особам Фондом, стабільної діяльності Фонду.

Фонд є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, а також символіку, що затверджується правлінням Фонду. Фонд набуває прав юридичної особи з дня реєстрації статуту в спеціально уповноваженому центральному органі виконавчої влади.

4. Фонд не може провадити будь-яку іншу діяльність, крім зазначеної в частині першій цієї статті, та використовувати страхові кошти не за цільовим призначенням.

Діяльність Фонду регулюється цим Законом та статутом Фонду, який затверджується його правлінням.

Стаття 10. Органи управління Фондом соціального страхування з тимчасової втрати працездатності

1. Управління Фондом здійснюється на паритетній основі державою, представниками застрахованих осіб і роботодавців.

Управління Фондом здійснюють правління та виконавча дирекція Фонду. В Автономній Республіці Крим, областях та в містах Києві і Севастополі безпосереднє управління здійснюють правління та виконавча дирекція відповідних відділень Фонду.

2. До складу правління Фонду входять по 15 представників держави, застрахованих осіб та роботодавців, які виконують свої обов'язки на громадських засадах.

Представники від держави призначаються Кабінетом Міністрів України (996-2007-р), представники застрахованих осіб та роботодавців обираються (делегується) сторонами самостійно.

Строк повноважень членів правління Фонду становить шість років і закінчується в день першого засідання нового складу правління.

Правління Фонду очолює голова, який обирається з членів правління Фонду строком на два роки по чергово від представників кожної сторони. Голова обирається на закритому засіданні правління Фонду. Обраним головою вважається член правління, за якого проголосувало більше половини загальної кількості членів правління. Голова правління має двох заступників, які разом з головою представляють три сторони.

Засідання правління Фонду проводяться відповідно до затвердженого ним плану, але не рідше одного разу на квартал. Позапланові засідання правління Фонду можуть проводитися за ініціативою його голови або за пропозицією більшості членів однієї з трьох представницьких сторін правління чи на вимогу однієї третини членів правління Фонду.

Правління правомочне приймати рішення за наявності на засіданні не менше двох третин складу кожної представницької сторони. Рішення вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість присутніх на засіданні членів правління. У разі рівного розподілу голосів голос голови правління є вирішальним.

Рішення правління Фонду, прийняте в межах його компетенції, є обов'язковим для виконання всіма страхувальниками та застрахованими особами.

3. Виконавча дирекція Фонду є виконавчим органом правління Фонду, який забезпечує виконання рішень правління.

Виконавча дирекція є підзвітною правлінню Фонду та здійснює діяльність від імені Фонду в межах та в порядку, визначених статутом Фонду та положенням про виконавчу дирекцію Фонду, що затверджується його правлінням.

Директор виконавчої дирекції Фонду входить до складу правління Фонду з правом дорадчого голосу.

4. Правління відділення Фонду створюється на паритетних засадах із представників держави, застрахованих осіб і роботодавців. Кількісний склад правління відділення визначається правлінням Фонду.

Положення про правління відділення Фонду затверджується правлінням Фонду.

5. Робочими органами виконавчої дирекції Фонду та його відділень є виконавчі дирекції відділень в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі. Статутом Фонду може бути передбачено створення виконавчих дирекцій або уповноважених представників відділень у районах та містах республіканського (Автономної Республіки Крим) та обласного значення.

Виконавчі дирекції відділень підзвітні правлінням відділень та виконавчій дирекції Фонду та здійснюють свою діяльність від імені Фонду в межах і в порядку, передбачених статутом Фонду та положенням про виконавчі дирекції відділень Фонду.

Виконавчі дирекції відділень Фонду вирішують покладені на них завдання у тісній взаємодії з профспілковими органами, роботодавцями та місцевими органами виконавчої влади.

Директори виконавчих дирекцій відділень Фонду входять до

складу правлінь відділень з правом дорадчого голосу.

6. Керівників виконавчих дирекцій відділень Фонду призначає та звільняє директор виконавчої дирекції Фонду за погодженням з правлінням відділення Фонду.

Стаття 11. Повноваження правління Фонду соціального
страхування з тимчасової втрати працездатності

Правління Фонду:

- 1) визначає поточні та перспективні завдання Фонду;
- 2) затверджує документи, що регламентують внутрішню діяльність Фонду;
- 3) подає на розгляд Кабінету Міністрів України пропозиції щодо визначення розміру внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням;
- 4) визначає за погодженням із Національним банком України порядок надходження та обліку коштів Фонду;
- 5) розглядає та затверджує річний бюджет Фонду, звіт про його виконання;
- 6) визначає порядок фінансування та умови надання путівок на санаторно-курортне лікування та оздоровлення в спеціальних оздоровчих закладах (у тому числі дитячих), позашкільного обслуговування, у тому числі придбання дитячих новорічних подарунків; { Пункт 6 статті 11 із змінами, внесеними згідно з Законом N 322-V (322-16) від 02.11.2006 }
- 7) здійснює контроль за цільовим використанням коштів Фонду, веденням і достовірністю обліку та звітності щодо їх надходження та використання;
- 8) вирішує питання щодо формування та використання резерву коштів для забезпечення фінансової стабільності Фонду в сумі, необхідній для фінансування матеріального забезпечення в розрахунку не менш як на п'ять календарних днів; { Пункт 8 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }
{ На часткову зміну пункту 8 статті 11 установити, що на 2002 рік резерв коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, необхідний для фінансування матеріального забезпечення застрахованих осіб, та резерв коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, необхідний для виплати допомоги по безробіттю, встановлюються у розрахунку на 15 календарних днів згідно із Законом N 2980-III (2980-14) від 17.01.2002 }
{ На часткову зміну пункту 8 статті 11 установити, що резерв коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, необхідний для фінансового забезпечення застрахованих осіб, та резерв коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, необхідний для виплати допомоги по безробіттю, встановлюються на 2004 рік у розрахунку на 15 календарних днів згідно із Законом N 1678-IV (1678-15) від 09.04.2004 }
{ На часткову зміну пункту 8 статті 11 установити, що на 2005 рік резерв коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, необхідний для фінансування матеріального забезпечення застрахованих осіб, та Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття,

необхідний для виплати допомоги по безробіттю, встановлюється у розрахунку на 7 календарних днів згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005 }

{ Установити, що у 2006 році резерв коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, необхідний для фінансування матеріального забезпечення застрахованих осіб, та Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, необхідний для виплати допомоги по безробіттю, визначений пунктом 8 статті 11, встановлюється у розрахунку на 5 календарних днів згідно із Законом N 3235-IV (3235-15) від 20.12.2005 }

9) спрямовує та контролює діяльність виконавчої дирекції Фонду, правлінь і виконавчих дирекцій відділень Фонду;

10) обирає голову правління Фонду та його заступників;

11) розглядає кандидатури і затверджує на посадах директора виконавчої дирекції Фонду та його заступників, а також приймає рішення про їх звільнення;

12) затверджує структуру органів Фонду, граничну чисельність працівників, схеми їх посадових окладів, видатки на адміністративно-господарські витрати Фонду (за погодженням із спеціально уповноваженими центральними органами виконавчої влади у сфері фінансів, праці та соціальної політики); (Пункт 12 статті 11 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

13) представляє Фонд у взаємовідносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, об'єднаннями громадян з питань соціального захисту громадян, а також органами соціального страхування зарубіжних країн, міжнародними організаціями, діяльність яких пов'язана із захистом соціальних прав людини;

14) затверджує положення про правління відділення Фонду;

15) здійснює інші функції, передбачені статутом Фонду.

Правління Фонду у межах своїх повноважень приймає нормативно-правові акти, що підлягають державній реєстрації в порядку, встановленому для реєстрації нормативно-правових актів органів виконавчої влади, якщо вони стосуються прав і обов'язків страхувальників та застрахованих осіб. { Статтю 11 доповнено частиною другою згідно із Законом N 996-V (996-16) від 27.04.2007 }

Стаття 12. Повноваження правління відділення Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності

Правління відділення Фонду:

1) визначає поточні завдання відділення Фонду;

2) розглядає та затверджує в установленому порядку річний бюджет відділення Фонду, звіт про його виконання;

3) щорічно розглядає програму і кошторис (у розрізі регіонів) щодо відновлення здоров'я застрахованих осіб та членів їх сімей, яка включає заходи щодо санаторно-курортного лікування, оздоровлення в санаторіях-профілакторіях, пансіонатах, дитячих оздоровчих таборах, утримання дитячо-юнацьких спортивних шкіл, позашкільного обслуговування, у тому числі придбання дитячих новорічних подарунків; { Пункт 3 статті 12 із змінами, внесеними згідно з Законом N 322-V (322-16) від 02.11.2006 }

4) представляє відділення Фонду у взаємовідносинах з органами державної влади та органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, об'єднаннями громадян з питань соціального захисту громадян;

5) здійснює інші функції, передбачені положенням про правління відділення Фонду.

Стаття 13. Повноваження виконавчої дирекції Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності

Виконавча дирекція Фонду:

1) забезпечує збір та акумуляцію внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням;

2) здійснює оперативне розпорядження страховими коштами Фонду в межах затвердженого бюджету Фонду;

3) здійснює матеріальне забезпечення та надає соціальні послуги за цим Законом;

4) здійснює контроль за правильним нарахуванням, своєчасною сплатою страхових внесків, а також забезпечує цільове використання коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням;

5) представляє інтереси страховика в судових та інших органах;

6) готує та подає на розгляд правління:

пропозиції щодо розміру страхових внесків на наступний рік;

проект бюджету Фонду та звіт про його виконання;

пропозиції щодо розміру резервних коштів;

7) виконує інші функції відповідно до положення про виконавчу дирекцію Фонду.

Розділ III

НАГЛЯД У СФЕРІ ЗАГАЛЬНООБОВ'ЯЗКОВОГО ДЕРЖАВНОГО СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ У ЗВ'ЯЗКУ З ТИМЧАСОВОЮ ВТРАТОЮ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ ТА ВИТРАТАМИ, ЗУМОВЛЕНИМИ ПОХОВАННЯМ

Стаття 14. Наглядова рада

1. Нагляд за діяльністю Фонду здійснює наглядова рада, яка діє на громадських засадах. Члени наглядової ради не можуть бути одночасно членами правління Фонду та його відділень, а також працівниками виконавчої дирекції Фонду або його відділень.

Наглядова рада здійснює контроль за виконанням статутних завдань та цільовим використанням коштів Фондом.

2. До наглядової ради, яка складається з 15 осіб, входять у рівній кількості представники держави, застрахованих осіб і роботодавців.

Представники від держави призначаються Кабінетом Міністрів України (996-2007-р), представники застрахованих осіб і роботодавців обираються (делегуються) сторонами самостійно.

3. Строк повноважень членів наглядової ради становить 6 років.

4. Наглядову раду очолює голова, який обирається строком на два роки із складу наглядової ради по чергово від представників кожної сторони і не може представляти ту сторону, від якої обрано голову правління Фонду.

5. Наглядова рада провадить свою діяльність на принципах рівноправності сторін та їх відповідальності за прийняті нею рішення.

Стаття 15. Повноваження наглядової ради

Наглядова рада:

заслуховує звіти правління та виконавчої дирекції Фонду з питань виконання завдань, покладених на Фонд, і використання коштів Фондом, дає відповідні рекомендації Фонду;

заслуховує інформацію правління та виконавчої дирекції Фонду про підготовку та виконання бюджету Фонду;

порушує питання про відповідальність посадових осіб органів управління Фонду, з вини яких допущено порушення прав застрахованих осіб;

у разі необхідності вживає заходів для проведення аудиторської перевірки використання страхових коштів та окремих напрямів роботи Фонду, правління та виконавчої дирекції Фонду;

одержує необхідну інформацію про роботу Фонду та виконавчої дирекції Фонду, його відділень;

розглядає інші питання діяльності Фонду відповідно до статуту Фонду;

у разі потреби вимагає скликання позачергового засідання правління Фонду.

Стаття 16. Порядок роботи наглядової ради

1. Порядок роботи наглядової ради визначається регламентом, який затверджується на її першому засіданні.

Наглядова рада проводить свої засідання відповідно до плану, але не рідше одного разу на півроку. У разі необхідності головою наглядової ради, а також на вимогу однієї третини її складу або за рішенням правління Фонду скликаються позачергові засідання наглядової ради.

Засідання наглядової ради є правомочним, якщо на ньому присутні дві третини складу ради, в тому числі не менше половини кожної із сторін. Рішення вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість присутніх членів наглядової ради. У разі рівного розподілу голосів голос голови наглядової ради є вирішальним.

2. У засіданні наглядової ради з правом дорадчого голосу беруть участь голова правління Фонду, директор виконавчої дирекції Фонду або їх заступники.

3. Члени наглядової ради можуть брати участь у засіданні правління Фонду з правом дорадчого голосу.

Стаття 17. Державний нагляд у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням

1. Державний нагляд у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, здійснює спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики.

{ Абзац другий частини першої статті 17 виключено на підставі Закону N 996-V (996-16) від 27.04.2007 }

2. Метою державного нагляду є контроль за дотриманням страхувальниками та страховиками законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням. { Статтю 17 доповнено частиною згідно із Законом N 996-V (996-16) від 27.04.2007 }

3. Страхувальники та страховик зобов'язані надавати посадовим особам органу державного нагляду всі документи та інформацію, необхідні для здійснення ними функцій державного нагляду.

Стаття 18. Засоби державного нагляду

1. Якщо Фондом прийнято рішення з порушенням законодавства про соціальне страхування або страхувальник не виконує вимог цього законодавства, орган державного нагляду вказує на допущені порушення та встановлює строк для їх усунення. Якщо протягом цього строку Фонд або страхувальник не усуне порушення, орган державного нагляду скасовує незаконне рішення з наступним відшкодуванням збитків за рахунок Фонду або страхувальника. Страхувальник або Фонд може оскаржити рішення органу державного нагляду у двотижневий строк до суду.

2. Орган державного нагляду може вимагати скликання позачергового засідання правління Фонду. Якщо цю вимогу не буде виконано, орган державного нагляду може сам скликати та провести засідання правління Фонду.

3. За рішенням органу державного нагляду члени правління Фонду в разі невиконання своїх обов'язків можуть бути позбавлені своїх повноважень.

З ініціативи органу державного нагляду може призначатися проведення аудиторської перевірки діяльності Фонду та органів його управління.

Розділ IV

КОШТИ ЗАГАЛЬНООБОВ'ЯЗКОВОГО ДЕРЖАВНОГО СОЦІАЛЬНОГО
СТРАХУВАННЯ У ЗВ'ЯЗКУ З ТИМЧАСОВОЮ ВТРАТОЮ
ПРАЦЕЗДАТНОСТІ ТА ВИТРАТАМИ, ЗУМОВЛЕНИМИ
ПОХОВАННЯМ, ТА ПОРЯДОК ЇХ ВИКОРИСТАННЯ

Стаття 19. Джерела формування коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами,

1. Джерелами формування коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, є:

1) страхові внески страхувальників-роботодавців і застрахованих осіб, що сплачуються на умовах і в порядку, передбачених цим Законом;

2) суми не прийнятих до зарахування витрат страхувальника за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, пені, штрафів та інших фінансових санкцій, застосованих до страхувальників та посадових осіб відповідно до цього Закону та інших актів законодавства;

3) благодійні внески підприємств, установ, організацій та фізичних осіб;

4) асигнування із Державного бюджету України;

5) прибуток, одержаний від тимчасово вільних коштів Фонду, в тому числі резерву страхових коштів Фонду, на депозитному рахунку; (Частина першу статті 19 доповнено пунктом 5 згідно із Законом N 2980-III (2980-14) від 17.01.2002)

6) інші надходження відповідно до законодавства.

2. Кошти загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, не включаються до Державного бюджету України, не підлягають вилученню та використовуються тільки за цільовим призначенням. У разі їх невикористання в поточному році вони переходять на наступний фінансовий рік.

До коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, застосовується казначейська форма обслуговування в порядку, передбаченому для обслуговування Державного бюджету України. { Абзац другий частини другої статті 19 в редакції Закону N 424-V (424-16) від 01.12.2006 }

3. Для забезпечення фінансової стабільності Фонду утворюється резерв страхових коштів у сумі, необхідній для фінансування всіх видів матеріального забезпечення, передбачених статтею 34 цього Закону, в розрахунку не менш як на п'ять календарних днів. { Частина третя статті 19 із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

{ На часткову зміну частини третьої статті 19 установити, що на 2002 рік резерв коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, необхідний для фінансування матеріального забезпечення застрахованих осіб, та резерв коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, необхідний для виплати допомоги по безробіттю, встановлюються у розрахунку на 15 календарних днів згідно із Законом N 2980-III (2980-14) від 17.01.2002 }

{ На часткову зміну частини третьої статті 19 установити, що резерв коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, необхідний для фінансового забезпечення застрахованих осіб, та резерв коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, необхідний для виплати допомоги по безробіттю, встановлюються на 2004 рік у розрахунку на 15 календарних днів згідно із Законом

N 1678-IV (1678-15) від 09.04.2004 }

{ На часткову зміну частини третьої статті 19 установити, що на 2005 рік резерв коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, необхідний для фінансування матеріального забезпечення застрахованих осіб, та Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, необхідний для виплати допомоги по безробіттю, встановлюються у розрахунку на 7 календарних днів згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005 }

{ Установити, що у 2006 році резерв коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, необхідний для фінансування матеріального забезпечення застрахованих осіб, та Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, необхідний для виплати допомоги по безробіттю, визначений частиною третьою статті 19, встановлюється у розрахунку на 5 календарних днів згідно із Законом N 3235-IV (3235-15) від 20.12.2005 }

4. Рішення про перерахування тимчасово вільних коштів, у тому числі резерву коштів Фонду, на депозитний рахунок приймає правління Фонду.

Порядок розміщення тимчасово вільних коштів, у тому числі резерву коштів Фонду, на депозитному рахунку визначається Кабінетом Міністрів України, а умови, порядок обслуговування та збереження цих коштів визначаються договором між банком і виконавчою дирекцією Фонду за погодженням з правлінням Фонду.
(Статтю 19 доповнено частиною четвертою згідно із Законом N 2980-III (2980-14) від 17.01.2002)

5. Прибуток, одержаний від тимчасово вільних коштів, у тому числі резерву коштів Фонду, на депозитному рахунку, використовується в порядку, визначеному правлінням Фонду.
(Статтю 19 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом N 2980-III (2980-14) від 17.01.2002)

Стаття 20. Використання коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням

Кошти загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, спрямовуються на:

1) виплату застрахованим особам допомоги по тимчасовій непрацездатності, вагітності та пологах, на поховання; { Пункт 1 частини першої статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

2) фінансування санаторно-курортного лікування та оздоровлення застрахованих осіб і членів їх сімей, позашкільне обслуговування, у тому числі придбання дитячих новорічних подарунків; { Пункт 2 частини першої статті 20 із змінами, внесеними згідно з Законом N 322-V (322-16) від 02.11.2006 }

3) утворення резерву страхових коштів у розрахунку не менш як на п'ять календарних днів для фінансування матеріального забезпечення застрахованих осіб; { Пункт 3 частини першої статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }
{ На часткову зміну пункту 3 статті 20 установити, що на 2002 рік резерв коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати

працевздатності, необхідний для фінансування матеріального забезпечення застрахованих осіб, та резерв коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, необхідний для виплати допомоги по безробіттю, встановлюються у розрахунку на 15 календарних днів згідно із Законом N 2980-III (2980-14) від 17.01.2002 }

{ На часткову зміну пункту 3 статті 20 установити, що резерв коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працевздатності, необхідний для фінансового забезпечення застрахованих осіб, та резерв коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, необхідний для виплати допомоги по безробіттю, встановлюються на 2004 рік у розрахунку на 15 календарних днів згідно із Законом N 1678-IV (1678-15) від 09.04.2004 }

{ На часткову зміну пункту 3 статті 20 установити, що на 2005 рік резерв коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працевздатності, необхідний для фінансування матеріального забезпечення застрахованих осіб, та Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, необхідний для виплати допомоги по безробіттю, встановлюються у розрахунку на 7 календарних днів згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005 }

{ Установити, що у 2006 році резерв коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працевздатності, необхідний для фінансування матеріального забезпечення застрахованих осіб, та Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, необхідний для виплати допомоги по безробіттю, визначений пунктом 3 частини першої статті 20, встановлюється у розрахунку на 5 календарних днів згідно із Законом N 3235-IV (3235-15) від 20.12.2005 }

4) забезпечення поточної діяльності та утримання органів Фонду, розвиток його матеріально-технічної бази.

Закупівля товарів, робіт і послуг за кошти загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працевздатності та витратами, зумовленими похованням, здійснюється відповідно до вимог та процедур, визначених Законом України "Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти" (1490-14). (Статтю 20 доповнено частиною другою згідно із Законом N 2664-IV (2664-15) від 16.06.2005)

Стаття 21. Визначення розміру страхових внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працевздатності та витратами, зумовленими похованням

1. Розмір страхових внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працевздатності та витратами, зумовленими похованням, щорічно за поданням Кабінету Міністрів України встановлюється Верховною Радою України відповідно для роботодавців і застрахованих осіб у відсотках:

1) для роботодавців - до сум фактичних витрат на оплату праці найманих працівників, що підлягають обкладенню податком з доходів фізичних осіб; (Пункт 1 частини першої статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1678-IV (1678-15) від 09.04.2004)

2) для найманих працівників - до сум оплати праці, які включають основну та додаткову заробітну плату, а також інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, які підлягають обкладенню податком з доходів фізичних осіб; (Пункт 2 частини першої статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1678-IV (1678-15) від 09.04.2004)

3) для застрахованих осіб, зазначених у частинах другій і третій статті 6 цього Закону, - до сум оподаткованого доходу (прибутку).

2. Страхові внески на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, нараховуються в межах граничної суми заробітної плати (доходу), що встановлюється щороку на рівні п'ятнадцяти розмірів прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб, та є розрахунковою величиною при обчисленні допомоги по тимчасовій непрацездатності (включаючи догляд за хворою дитиною), вагітності та пологах. { Частина друга статті 21 в редакції Законів N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008, N 309-VI (309-17) від 03.06.2008 }

Стаття 22. Платники страхових внесків і їх облік
{ Назва статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3456-IV (3456-15) від 22.02.2006 }

1. Платниками страхових внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, є страхувальники та застраховані особи.

{ Частина другу статті 22 виключено на підставі Закону N 3456-IV (3456-15) від 22.02.2006 }

3. Взяття на облік у виконавчих дирекціях відділень Фонду здійснюється:

юридичних осіб (відокремлених підрозділів юридичних осіб) та фізичних осіб - підприємців - на підставі відомостей з реєстраційної картки, наданих державним реєстратором відповідно до Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців" (755-15), не пізніше наступного робочого дня з дня отримання зазначених відомостей робочими органами відділень Фонду;

фізичних осіб, які не мають статусу підприємців та використовують найману працю, - в день отримання від них відповідної заяви.
{ Статтю 22 доповнено частиною третьою згідно із Законом N 3456-IV (3456-15) від 22.02.2006 }

4. Юридичні особи, фізичні особи, в тому числі підприємці, які використовують найману працю, набувають статусу страхувальника в такі строки:

юридичні особи - з дня взяття їх на облік у робочому органі відділення Фонду;

відокремлені підрозділи юридичних осіб - з дня взяття їх на облік у робочому органі відділення Фонду, за умови самостійного здійснення розрахунків по оплаті праці;

фізичні особи - підприємці, які використовують найману працю, - в день одержання робочим органом відділення Фонду в установленому порядку від органу державної служби зайнятості повідомлення про реєстрацію трудового договору (контракту) між фізичною особою - підприємцем та найманим працівником;

фізичні особи - підприємці, які не використовують найману

працю, - з дня взяття їх на облік в робочому органі відділення Фонду, за умови виявлення бажання брати участь у загальнообов'язковому державному соціальному страхуванні з тимчасової втрати працездатності на добровільних засадах;

фізичні особи, які не мають статусу підприємців та використовують найману працю, - з дня отримання від них робочим органом відділення Фонду відповідної заяви.

{ Статтю 22 доповнено частиною четвертою згідно із Законом N 3456-IV (3456-15) від 22.02.2006 }

5. Повідомлення про взяття на облік надсилається страхувальнику наступного робочого дня з дня набуття ним статусу страхувальника.

{ Статтю 22 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом N 3456-IV (3456-15) від 22.02.2006 }

6. Зняття з обліку страхувальника здійснюється на підставі відомостей з реєстраційної картки, наданих державним реєстратором, а фізичних осіб, які не мають статусу підприємців та використовують найману працю, - за їх заявою після проведення передбачених законодавством перевірок страхувальника, звірення розрахунків з ним та проведення остаточного розрахунку.

{ Статтю 22 доповнено частиною шостою згідно із Законом N 3456-IV (3456-15) від 22.02.2006 }

Стаття 23. Порядок і строки сплати страхових внесків

1. Страхувальники-роботодавці сплачують до Фонду різницю між нарахованими для роботодавців і найманих працівників страховими внесками та витратами, пов'язаними з наданням матеріального забезпечення та соціальних послуг застрахованим особам відповідно до цього Закону.

Перерахування зазначених сум шляхом безготівкових розрахунків здійснюється страхувальниками-роботодавцями один раз на місяць - у день, встановлений для одержання в установах банку коштів на оплату праці за відповідний період.

Страхові внески, сплачені в іноземній валюті, підлягають перерахуванню на рахунок Фонду у валюті України за офіційним курсом Національного банку України на день сплати страхових внесків.

У разі нестачі у страхувальників-роботодавців коштів для виплати заробітної плати та сплати страхових внесків у повному обсязі нарахування їх на заробітну плату і перерахування страхових внесків до Фонду провадиться пропорційно до сум заробітної плати.

У разі незабезпечення банківськими установами перерахування страхових внесків до Фонду одночасно з видачею коштів на виплату заробітної плати банківські установи сплачують за рахунок власних коштів до Фонду суму несплачених страхових внесків.

Якщо страхувальники несвоєчасно чи не в повному обсязі сплачують страхові внески, до них застосовуються фінансові санкції, передбачені статтею 30 цього Закону.

У разі ліквідації (реорганізації) юридичної особи страхувальник зобов'язаний провести повний розрахунок щодо сплати страхових внесків до Фонду по день ліквідації (реорганізації) та звернутися за місцем здійснення його обліку як страхувальника для отримання довідки про відсутність заборгованості. { Абзац сьомий статті 23 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3456-IV (3456-15) від 22.02.2006 }

2. Платники страхових внесків, зазначені у частинах другій та третій статті 6 цього Закону, сплачують страхові внески до Фонду в повному розмірі в порядку та в строки, визначені страховиком.

3. Днем сплати страхових внесків вважається:

у разі перерахування за безготівковими розрахунками - день подання до установи банку розрахункових документів на перерахування страхових внесків на рахунок Фонду;

у разі сплати готівкою - день внесення коштів до банківської установи чи відділення зв'язку для перерахування на рахунок Фонду.

Стаття 24. Облік внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням

1. Органи Фонду здійснюють персоніфікований облік сплати внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, та персоніфікований облік відомостей про застрахованих осіб.

2. Порядок персоніфікованого обліку сплати внесків і відомостей про застрахованих осіб визначається Кабінетом Міністрів України.

Розділ V

БЮДЖЕТ ТА ОБЛІК СТРАХОВИХ КОШТІВ ФОНДУ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ З ТИМЧАСОВОЇ ВТРАТИ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ. ЗВІТНІСТЬ ФОНДУ

Стаття 25. Бюджет та облік страхових коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності

1. Бюджет Фонду є основним фінансовим документом, який визначає доходи та витрати страхових коштів на матеріальне забезпечення застрахованих осіб і надання їм соціальних послуг.

2. Порядок надходження, обліку та витрачання страхових коштів Фонду, складання та виконання бюджету, здійснення платежів, ведення бухгалтерського обліку і звітності щодо коштів Фонду визначається правлінням Фонду відповідно до законодавства.

3. Порядок розгляду і затвердження бюджету Фонду та його відділень визначається статутом Фонду.

Стаття 26. Звіт про діяльність Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності

1. Фонд щороку подає Кабінету Міністрів України звіт про виконання бюджету Фонду за минулий рік.

2. Звіт про виконання бюджету Фонду в розрізі статей витрат протягом двох тижнів після його затвердження правлінням Фонду підлягає обов'язковій публікації в офіційних друкованих виданнях Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України. Інформація про час і місце публічного представлення звіту оприлюднюється разом із звітом про виконання бюджету Фонду.

{ Стаття 26 в редакції Закону N 996-V (996-16) від 27.04.2007 }

Розділ VI

ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СУБ'ЄКТІВ ЗАГАЛЬНООБОВ'ЯЗКОВОГО
ДЕРЖАВНОГО СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ У ЗВ'ЯЗКУ З
ТИМЧАСОВОЮ ВТРАТОЮ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ ТА ВИТРАТАМИ,
ЗУМОВЛЕНИМИ ПОХОВАННЯМ

Стаття 27. Права та обов'язки страхувальника

1. Страхувальник має право:

1) брати участь в управлінні Фондом через своїх представників у складі правління Фонду та правлінь відділень Фонду;

2) брати участь у підготовці пропозицій щодо визначення розміру страхових внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням;

3) отримувати в органах управління Фонду безоплатно інформацію про порядок і умови сплати страхових внесків та використання страхових коштів Фонду;

4) на отримання інформації про результати проведення перевірки використання коштів Фонду;

5) на додаткове фінансування з коштів Фонду в разі перевищення суми фактичних витрат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, над сумою нарахованих страхових внесків;

6) на судовий захист своїх прав.

2. Страхувальник зобов'язаний:

{ Пункт 1 частини другої статті 27 виключено на підставі Закону N 3456-IV (3456-15) від 22.02.2006 }

2) нараховувати і сплачувати в установлені строки та в повному обсязі страхові внески;

3) надавати та оплачувати застрахованим особам у разі настання страхового випадку відповідний вид матеріального забезпечення та соціальних послуг відповідно до цього Закону;

4) вести облік коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, і своєчасно надавати органам Фонду встановлену звітність щодо цих коштів;

5) допускати посадових осіб органів Фонду, органу державного нагляду, інших контролюючих органів до перевірок правильності обчислення та сплати страхових внесків, використання страхових коштів, надавати їм необхідні документи та пояснення з питань, що виникають під час перевірок;

6) вести облік заробітної плати застрахованої особи та зберігати ці дані протягом строку, встановленого законодавством;

7) надавати на вимогу застрахованої особи відомості щодо заробітної плати, суми сплачених страхових внесків;

8) надавати виконавчій дирекції відділення Фонду відомості:

{ Абзац другий пункту 8 частини другої статті 27 виключено на підставі Закону N 3456-IV (3456-15) від 22.02.2006 }

{ Абзац третій пункту 8 частини другої статті 27 виключено на підставі Закону N 3456-IV (3456-15) від 22.02.2006 }

про чисельність найманих працівників, розмір їх заробітної плати за встановленою формою звітності;

про зміну відомостей про застраховану особу в десятиденний строк з дня одержання цих змін.

3. Фізична особа, яка не має статусу підприємця та використовує найману працю, у десятиденний строк після укладення трудового договору (контракту) з першим із найманих працівників повинна подати заяву про взяття на облік у Фонді.

{ Статтю 27 доповнено частиною третьою згідно із Законом N 3456-IV (3456-15) від 22.02.2006 }

Стаття 28. Права та обов'язки страховика

1. Страховик має право:

1) здійснювати перевірку обґрунтованості видачі та продовження листків непрацездатності застрахованим особам;

2) одержувати безоплатно від державних органів, підприємств, установ, організацій (у тому числі від державних податкових органів, банківських, інших фінансово-кредитних установ) та громадян - суб'єктів підприємницької діяльності відомості щодо сплати страхових внесків та використання страхових коштів;

3) здійснювати перевірку правильності нарахування і повноти сплати страхових внесків та використання страхових коштів на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, у фізичних осіб, які використовують працю найманих працівників;

4) одержувати необхідні пояснення (у тому числі письмові) з питань, що виникають під час перевірок;

{ Пункт 5 частини першої статті 28 виключено на підставі Закону N 3541-IV (3541-15) від 15.03.2006 }

6) накладати фінансові санкції та адміністративні штрафи, передбачені цим Законом та іншими актами законодавства;

7) порушувати відповідно до законодавства питання про притягнення посадових осіб до відповідальності за порушення законодавства у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, вимагати надання інформації про вжиті заходи.

2. Страховик зобов'язаний:

1) забезпечувати фінансування матеріального забезпечення та надання соціальних послуг відповідно до цього Закону;

{ Пункт 2 частини другої статті 28 виключено на підставі Закону N 3456-IV (3456-15) від 22.02.2006 }

3) здійснювати контроль за правильним нарахуванням, своєчасною сплатою страхувальником страхових внесків, а також обґрунтованістю проведених ним витрат страхових коштів;

4) здійснювати контроль за достовірністю поданих страхувальниками та застрахованими особами відомостей, визначених статтями 27 і 51 цього Закону;

5) вести облік і звітність щодо страхових коштів;

6) публікувати в засобах масової інформації бюджет Фонду на поточний рік та звіт про виконання бюджету Фонду за минулий рік;

7) надавати безоплатно застрахованим особам і страхувальникам консультації з питань застосування законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням;

8) інформувати застрахованих осіб про призначення (відмову) і розмір матеріального забезпечення, порядок виплати, види та умови надання матеріального забезпечення і соціальних послуг, а також про порядок оскарження рішень у разі відмови в наданні матеріального забезпечення і соціальних послуг;

9) стягувати надміру виплачені кошти з юридичних і фізичних осіб у встановленому законом порядку;

10) співпрацювати з фондами з інших видів загальнообов'язкового державного соціального страхування у реалізації заходів, пов'язаних з наданням матеріального забезпечення та соціальних послуг застрахованим особам, приймаючи спільне рішення щодо участі у фінансуванні цих заходів.

Стаття 29. Права та обов'язки застрахованих осіб

1. Застраховані особи мають право:

1) брати участь в управлінні Фондом через своїх представників у правлінні Фонду та правліннях відділень Фонду;

2) отримувати безоплатно інформацію у виконавчій дирекції Фонду та виконавчих дирекціях відділень Фонду про порядок та умови сплати страхових внесків і витрачання страхових коштів Фонду;

3) отримувати у разі настання страхового випадку матеріальне забезпечення та соціальні послуги, передбачені цим Законом;

4) оскаржувати відповідно до законодавства дії страховика, страхувальника-роботодавця щодо надання матеріального забезпечення та соціальних послуг і сплати страхових внесків.

2. Застраховані особи зобов'язані:

1) надавати страхувальнику, страховику достовірні документи, на підставі яких призначається матеріальне забезпечення та надаються соціальні послуги відповідно до цього Закону;

2) своєчасно повідомляти страхувальника та страховика про обставини, що впливають на умови надання матеріального забезпечення та соціальних послуг (зміни стану непрацездатності, складу сім'ї, звільнення з роботи, виїзд за межі держави тощо) протягом десяти днів з моменту їх виникнення;

3) дотримуватися режиму, визначеного лікарем на період тимчасової непрацездатності;

4) виконувати інші вимоги, передбачені цим Законом.

Розділ VII

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ ЗАГАЛЬНООБОВ'ЯЗКОВОГО ДЕРЖАВНОГО СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ У ЗВ'ЯЗКУ З ТИМЧАСОВОЮ ВТРАТОЮ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ ТА ВИТРАТАМИ, ЗУМОВЛЕНИМИ ПОХОВАННЯМ, ЗА НЕВИКОНАННЯ АБО НЕНАЛЕЖНЕ ВИКОНАННЯ СВОЇХ ОБОВ'ЯЗКІВ

Стаття 30. Відповідальність страхувальника

1. Страхувальник - роботодавець несе відповідальність за несвоечасність сплати та неповну сплату страхових внесків, у тому числі страхових внесків, що сплачують застраховані особи через рахунки роботодавців, а також за порушення порядку використання страхових коштів. Фізична особа, яка не має статусу підприємця та використовує найману працю, додатково несе відповідальність за ухилення від взяття на облік як платника страхових внесків. { Абзац перший частини першої статті 30 в редакції Закону N 3456-IV (3456-15) від 22.02.2006 }

У разі несвоечасної сплати страхових внесків страхувальником (у тому числі фізичною особою, яка не має статусу підприємця та використовує найману працю, через ухилення від подання заяви про взяття на облік як платника страхових внесків) або неповної їх сплати страхувальник сплачує суму донарахованих контролюючим органом страхових внесків (недоїмки), штраф та пеню. { Абзац другий частини першої статті 30 в редакції Закону N 3456-IV (3456-15) від 22.02.2006 }

За несвоечасність сплати страхувальником страхових внесків на нього накладається штраф у розмірі 50 відсотків суми належних до сплати страхових внесків за весь період, який минув з дня, коли страхувальника було взято на облік. { Абзац третій частини першої статті 30 в редакції Закону N 3456-IV (3456-15) від 22.02.2006 }

За неповну сплату страхових внесків на страхувальника накладається штраф у розмірі прихованої (заниженої) суми заробітної плати, на яку відповідно до цього Закону нараховуються страхові внески, а в разі повторного порушення - у трикратному розмірі зазначеної суми.

За порушення порядку витрачання страхових коштів накладається штраф у розмірі 50 відсотків належної до сплати суми страхових внесків.

Пеня обчислюється виходячи з 120 відсотків облікової ставки Національного банку України, що діяла на момент сплати, нарахованої на повну суму недоїмки (без урахування штрафів) за весь її строк.

2. Не сплачені в строк страхові внески, пеня і штраф стягуються в доход Фонду із страхувальника у безспірному порядку.

Строк давності в разі стягнення страхових внесків, пені та фінансових санкцій, передбачених цією статтею, не застосовується.

3. Суми коштів, безпідставно стягнені із страхувальника, підлягають поверненню у триденний строк з дня винесення рішення про безпідставність стягнення цих виплат з відшкодуванням судових витрат.

4. Право застосовування фінансових санкцій, передбачених цією статтею, мають керівники виконавчої дирекції Фонду та його відділень, їх заступники.

Стаття 31. Відповідальність страховика за невиконання або неналежне виконання умов загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням

За порушення цього Закону, інших нормативно-правових актів про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, а також за шкоду, заподіяну застрахованим особам внаслідок невиконання, несвоєчасного або неповного виконання умов загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, Фонд, його органи, працівники виконавчої дирекції та виконавчих дирекцій відділень Фонду несуть відповідальність згідно з законодавством.

Стаття 32. Відповідальність застрахованої особи за незаконне одержання матеріального забезпечення та соціальних послуг за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням

Застрахована особа несе відповідно до закону відповідальність за незаконне одержання з її вини (підроблення, виправлення в документах, подання недостовірних відомостей тощо) матеріального забезпечення та соціальних послуг за цим Законом.

Стаття 33. Інформація про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням

1. Інформація у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, надається та використовується з дотриманням вимог, передбачених законодавством про інформацію. Страховик і страхувальники забезпечують конфіденційність такої інформації стосовно особистих даних застрахованих осіб.

2. Забороняється розголошувати без згоди застрахованої особи відомості про страховий стаж, результати її медичних обстежень, отримувані доходи, крім випадків, передбачених законом.

3. Органи Фонду зобов'язані роз'яснювати громадянам через засоби масової інформації права та обов'язки суб'єктів страхування за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням.

Розділ VIII

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ЗАГАЛЬНООБОВ'ЯЗКОВИМ ДЕРЖАВНИМ СОЦІАЛЬНИМ СТРАХУВАННЯМ У ЗВ'ЯЗКУ З ТИМЧАСОВОЮ ВТРАТОЮ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ ТА ВИТРАТАМИ, ЗУМОВЛЕНИМИ ПОХОВАННЯМ

Стаття 34. Види матеріального забезпечення та соціальних послуг за загальнообов'язковим державним

соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням

За загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, надаються такі види матеріального забезпечення та соціальних послуг:

1) допомога по тимчасовій непрацездатності (включаючи догляд за хворою дитиною) (статті 35, 37 цього Закону);

2) допомога по вагітності та пологах (статті 38, 39 цього Закону);

{ Пункт 3 частини першої статті 34 виключено на підставі Закону N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

{ Пункт 4 частини першої статті 34 виключено на підставі Закону N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

5) допомога на поховання (крім поховання пенсіонерів, безробітних та осіб, які померли від нещасного випадку на виробництві) (статті 45, 46 цього Закону);

6) забезпечення оздоровчих заходів (оплата путівок на санаторно-курортне лікування застрахованим особам та членам їх сімей, до дитячих оздоровчих закладів, утримання санаторіїв-профілакторіїв, надання соціальних послуг у позашкільній роботі з дітьми, у тому числі придбання дитячих новорічних подарунків) (статті 47, 48 цього Закону). { Пункт 6 статті 34 із змінами, внесеними згідно з Законом N 322-V (322-16) від 02.11.2006 }

Стаття 35. Страхові випадки, умови надання допомоги по тимчасовій непрацездатності та тривалість її виплати

1. Допомога по тимчасовій непрацездатності надається застрахованій особі у формі матеріального забезпечення, яке повністю або частково компенсує втрату заробітної плати (доходу), у разі настання в неї одного з таких страхових випадків:

1) тимчасової непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві;

2) необхідності догляду за хворою дитиною;

3) необхідності догляду за хворим членом сім'ї;

4) догляду за дитиною віком до трьох років або дитиною-інвалідом віком до 18 років у разі хвороби матері або іншої особи, яка доглядає за цією дитиною; { Пункт 4 частини першої статті 35 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1000-V (1000-16) від 03.05.2007 }

5) карантину, накладеного органами санітарно-епідеміологічної служби;

6) тимчасового переведення застрахованої особи відповідно до медичного висновку на легшу, нижчеоплачувану роботу;

7) протезування з поміщенням у стаціонар протезно-ортопедичного підприємства;

8) санаторно-курортного лікування.

2. Умови надання допомоги по тимчасовій непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві, визначаються Законом України "Про розмір внесків на деякі види загальнообов'язкового державного соціального страхування" (2213-14).

Застрахованим особам, які працюють на сезонних і тимчасових роботах, допомога по тимчасовій непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві, надається не більш як за 75 календарних днів протягом календарного року.

У разі настання тимчасової непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві, під час перебування у щорічній (основній чи додатковій) відпустці допомога надається у порядку та розмірах, установлених цим Законом.

3. Допомога по тимчасовій непрацездатності по догляду за хворою дитиною віком до 14 років виплачується застрахованій особі з першого дня за період, протягом якого дитина за висновком лікаря потребує догляду, але не більш як за 14 календарних днів.

Допомога по тимчасовій непрацездатності по догляду за хворою дитиною віком до 14 років, якщо вона потребує стаціонарного лікування, виплачується застрахованій особі з першого дня за весь час її перебування в стаціонарі разом з хворою дитиною.

Застрахованим особам, які працюють на сезонних і тимчасових роботах, у разі здійснення догляду за хворою дитиною віком до 14 років допомога по тимчасовій непрацездатності призначається і виплачується в порядку та розмірах, передбачених абзацом другим частини другої цієї статті та статтею 37 цього Закону.

4. Допомога по тимчасовій непрацездатності по догляду за хворим членом сім'ї (крім догляду за хворою дитиною віком до 14 років) надається застрахованій особі з першого дня, але не більш як за 3 календарні дні, а у виняткових випадках, з урахуванням тяжкості хвороби члена сім'ї та побутових обставин, - не більш як за 7 календарних днів.

5. Допомога по тимчасовій непрацездатності в разі захворювання матері або іншої особи, яка фактично здійснює догляд за дитиною віком до трьох років або дитиною-інвалідом віком до 18 років, надається застрахованій особі, яка здійснює догляд за дитиною, з першого дня за весь період захворювання в порядку та розмірах, встановлених цим Законом. { Частина п'ята статті 35 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1000-V (1000-16) від 03.05.2007 }

6. Допомога по тимчасовій непрацездатності по догляду за хворою дитиною віком до 14 років, по догляду за хворим членом сім'ї та в разі захворювання матері або іншої особи, яка фактично здійснює догляд за дитиною віком до трьох років або дитиною-інвалідом віком до 18 років, не надається, якщо застрахована особа перебувала у цей час у щорічній (основній чи додатковій) відпустці, додатковій відпустці у зв'язку з навчанням або творчій відпустці. { Частина шоста статті 35 із змінами,

внесеними згідно із Законом N 1000-V (1000-16) від 03.05.2007 }

7. Якщо тимчасова непрацездатність застрахованої особи викликана карантинном, накладеним органами санітарно-епідеміологічної служби, надається допомога по тимчасовій непрацездатності з першого дня за весь час відсутності на роботі з цієї причини.

8. У разі тимчасового переведення застрахованої особи відповідно до медичного висновку на легшу, нижчеоплачувану роботу цій особі надається допомога по тимчасовій непрацездатності з першого дня за час такої роботи, але не більш як за два місяці. Ця допомога обчислюється за загальними правилами, але надається в розмірі, який разом із заробітком за тимчасово виконувану роботу не може перевищувати суми повного заробітку до часу переведення.

9. Допомога по тимчасовій непрацездатності в разі здійснення протезування за медичними показаннями в стаціонарі протезно-ортопедичного підприємства надається застрахованій особі з першого дня за весь період перебування в цьому підприємстві з урахуванням часу на проїзд до протезно-ортопедичного підприємства і назад.

10. Допомога по тимчасовій непрацездатності в разі здійснення санаторно-курортного лікування надається застрахованій особі, якщо тривалість щорічної (основної та додаткової) відпустки недостатня для лікування та проїзду до санаторно-курортного закладу і назад.

Застрахованій особі, яка направляється на лікування в реабілітаційне відділення санаторно-курортного закладу після перенесених захворювань і травм безпосередньо із стаціонару лікувального закладу, допомога по тимчасовій непрацездатності надається за весь час перебування у санаторно-курортному закладі (з урахуванням часу на проїзд до санаторно-курортного закладу і у зворотному напрямку) у порядку і розмірах, встановлених цим Законом. (Абзац другий частини десятої статті 35 в редакції Закону N 2152-IV (2152-15) від 04.11.2004)

Допомога по тимчасовій непрацездатності застрахованій особі, яка виховує дитину-інваліда віком до 18 років, надається за весь період санаторно-курортного лікування дитини-інваліда (з урахуванням часу на проїзд до санаторно-курортного закладу і назад) за наявності медичного висновку про необхідність стороннього догляду за нею. { Абзац третій частини десятої статті 35 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1000-V (1000-16) від 03.05.2007 }

11. У разі настання тимчасової непрацездатності застрахованої особи у період вирішення спору про незаконність її звільнення з роботи допомога по тимчасовій непрацездатності надається за умови поновлення застрахованої особи на роботі з дня винесення такого рішення відповідним органом.

Стаття 36. Підстави для відмови в наданні допомоги по тимчасовій непрацездатності

1. Допомога по тимчасовій непрацездатності не надається:

1) у разі одержання застрахованою особою травм або її захворювання при вчиненні нею злочину;

2) у разі навмисного заподіяння шкоди своєму здоров'ю з метою ухилення від роботи чи інших обов'язків або симуляції хвороби;

3) за час перебування під арештом і за час проведення судово-медичної експертизи;

4) за час примусового лікування, призначеного за постановою суду;

5) у разі тимчасової непрацездатності у зв'язку із захворюванням або травмою, що сталися внаслідок алкогольного, наркотичного, токсичного сп'яніння або дій, пов'язаних з таким сп'янінням;

6) за період перебування застрахованої особи у відпустці без збереження заробітної плати, творчій відпустці, додатковій відпустці у зв'язку з навчанням.

2. Застраховані особи, які в період отримання допомоги по тимчасовій непрацездатності порушують режим, встановлений для них лікарем, або не з'являються без поважних причин у призначений строк на медичний огляд, у тому числі на лікарсько-консультативну комісію (ЛКК) чи медико-соціальну експертну комісію (МСЕК), втрачають право на цю допомогу з дня допущення порушення на строк, що встановлюється рішенням органу, який призначає допомогу по тимчасовій непрацездатності.

Стаття 37. Розмір допомоги по тимчасовій непрацездатності

Допомога по тимчасовій непрацездатності виплачується застрахованим особам залежно від страхового стажу в таких розмірах:

60 відсотків середньої заробітної плати (доходу) - застрахованим особам, які мають страховий стаж до п'яти років;

80 відсотків середньої заробітної плати (доходу) - застрахованим особам, які мають страховий стаж від п'яти до восьми років;

100 відсотків середньої заробітної плати (доходу) - застрахованим особам, які мають страховий стаж понад вісім років;

100 відсотків середньої заробітної плати (доходу) - застрахованим особам, віднесеним до 1-4 категорій осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи; одному з батьків або особі, що їх замінює та доглядає хвору дитину віком до 14 років, яка потерпіла від Чорнобильської катастрофи; ветеранам війни та особам, на яких поширюється чинність Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" (3551-12); особам, віднесеним до жертв нацистських переслідувань відповідно до Закону України "Про жертви нацистських переслідувань" (1584-14); донорам, які мають право на пільгу, передбачену статтею 10 Закону України "Про донорство крові та її компонентів" (239/95-ВР). { Абзац п'ятий статті 37 із змінами, внесеними згідно із Законами N 2256-IV (2256-15) від 16.12.2004, N 964-V (964-16) від 19.04.2007 }

Сума допомоги по тимчасовій непрацездатності (включаючи догляд за хворою дитиною або хворим членом сім'ї) в розрахунку на місяць не повинна перевищувати розміру максимальної величини (граничної суми) місячної заробітної плати (доходу), з якої сплачувались страхові внески на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням. { Статтю 37 доповнено частиною другою згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

Стаття 38. Умови надання і тривалість виплати допомоги по вагітності та пологах

1. Допомога по вагітності та пологах надається застрахованій особі у формі матеріального забезпечення, яке компенсує втрату заробітної плати (доходу) за період відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами.

Допомога по вагітності та пологах застрахованій особі виплачується за весь період відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, тривалість якої становить 70 календарних днів до пологів і 56 (у разі ускладнених пологів або народження двох чи більше дітей - 70) календарних днів після пологів. Жінкам, віднесеним до 1-4 категорій осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, допомога по вагітності та пологах виплачується за 180 календарних днів зазначеної відпустки (90 - до пологів та 90 - після пологів). Розмір зазначеної допомоги обчислюється сумарно та надається застрахованій особі в повному обсязі незалежно від кількості днів відпустки, фактично використаних до пологів.

2. Допомога по вагітності та пологах виплачується застрахованій особі, яка усиновила дитину протягом двох місяців з дня її народження, зазначеного у свідоцтві про народження, за період з дня усиновлення і до закінчення 56 календарних днів (70 календарних днів у разі одночасного усиновлення двох і більше дітей, 90 календарних днів - для жінок, віднесених до 1-4 категорій осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи).

3. У разі надання застрахованій особі відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами у період її тимчасової непрацездатності листок непрацездатності по тимчасовій непрацездатності закривається і з дня настання цієї відпустки видається інший листок непрацездатності. Кожен із зазначених листків оплачується за відповідними нормами цього Закону.

У разі надання застрахованій особі відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами у період простою підприємства, установи, організації не з вини застрахованої особи, щорічної (основної чи додаткової) відпустки, відпустки без збереження заробітної плати, додаткової відпустки у зв'язку з навчанням, творчої відпустки допомога по вагітності та пологах надається з дня виникнення права на відпустку у зв'язку з вагітністю та пологами.

За період відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, що збігається з відпусткою для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, допомога по вагітності та пологах виплачується незалежно від допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку.

Стаття 39. Розмір допомоги по вагітності та пологах

Допомога по вагітності та пологах надається застрахованій особі у розмірі 100 відсотків середньої заробітної плати (доходу), обчисленої відповідно до статті 53 цього Закону, і не залежить від страхового стажу.

Сума допомоги по вагітності та пологах в розрахунку на місяць не повинна перевищувати розміру максимальної величини (граничної суми) місячної заробітної плати (доходу), з якої сплачувались страхові внески на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням. { Статтю 39 доповнено частиною другою згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

{ Статтю 40 виключено на підставі Закону N 107-VI (107-17)
від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням
Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

{ Статтю 41 виключено на підставі Закону N 107-VI (107-17)
від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням
Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

{ Статтю 42 виключено на підставі Закону N 107-VI (107-17)
від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням
Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

{ Статтю 43 виключено на підставі Закону N 107-VI (107-17)
від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням
Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

{ Статтю 44 виключено на підставі Закону N 107-VI (107-17)
від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням
Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

Стаття 45. Право на допомогу на поховання

1. Допомога на поховання надається у разі смерті застрахованої особи, а також членів сім'ї, які перебували на її утриманні:

1) дружини (чоловіка);

2) дітей, братів, сестер та онуків, які не досягли 18 років або старших цього віку, якщо вони стали інвалідами до 18 років (братів, сестер та онуків - за умови, що вони не мають працездатних батьків), а студентів та учнів середніх професійно-технічних та вищих навчальних закладів з денною формою навчання - до 23 років;

3) батька, матері;

4) діда та баби за прямою лінією спорідненості.

2. Не вважаються такими, що перебували на утриманні застрахованої особи, члени сім'ї, які мали самостійні джерела засобів до існування (одержували заробітну плату, пенсію тощо).

3. Допомога надається застрахованій особі, члену її сім'ї або іншим юридичним чи фізичним особам, які здійснили поховання.

Стаття 46. Розмір допомоги на поховання

Допомога на поховання застрахованої особи або особи, яка перебувала на її утриманні, надається в розмірі, що встановлюється правлінням Фонду, але не менше розміру прожиткового мінімуму, встановленого законом.

Стаття 47. Санаторно-курортне лікування та оздоровлення

1. Для забезпечення відновлення здоров'я застрахована особа та члени її сім'ї (а також особа, яка навчається у вищому навчальному закладі) мають право на отримання санаторно-курортного лікування, оздоровлення в спеціалізованих оздоровчих закладах (у тому числі дитячих) у межах асигнувань, установлених бюджетом

Фонду на зазначені цілі, та в порядку і на умовах, визначених правлінням Фонду. (Частина перша статті 47 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2152-IV (2152-15) від 04.11.2004)

2. Надання послуг застрахованим особам, пов'язаних із санаторно-курортним лікуванням, здійснюється за наявності медичних показань.

3. Обсяг коштів для забезпечення оздоровчих заходів визначається бюджетом Фонду.

Стаття 48. Фінансування санаторіїв-профілакторіїв та соціальних послуг у сфері позашкільної роботи

За рахунок коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, у межах асигнувань, що визначаються щорічно при затвердженні бюджету Фонду на наступний фінансовий рік, здійснюється часткове фінансування санаторіїв-профілакторіїв підприємств, установ, навчальних закладів та організацій, утримання дитячо-юнацьких спортивних шкіл, дитячих оздоровчих таборів і позашкільного обслуговування, у тому числі придбання дитячих новорічних подарунків в порядку, визначеному правлінням Фонду.

{ Стаття 48 із змінами, внесеними згідно із Законами N 2152-IV (2152-15) від 04.11.2004, N 322-V (322-16) від 02.11.2006 }

Стаття 49. Планування та фінансування оздоровчих заходів

1. За поданням відділень Фонду правління Фонду щорічно розглядає та затверджує програми (у розрізі районів) щодо відновлення здоров'я застрахованих осіб і членів їх сімей, які включають санаторно-курортне лікування, оздоровлення в санаторіях-профілакторіях, пансіонатах, дитячих оздоровчих таборах, утримання дитячо-юнацьких спортивних шкіл, позашкільне обслуговування, у тому числі придбання дитячих новорічних подарунків, та їх кошторис. { Частина перша статті 49 із змінами, внесеними згідно з Законом N 322-V (322-16) від 02.11.2006 }

2. Витрати на ці цілі здійснюються за рахунок коштів, передбачених бюджетом Фонду.

Стаття 50. Призначення та виплата матеріального забезпечення, надання соціальних послуг за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням

1. Матеріальне забезпечення та соціальні послуги за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, застрахованим особам, зазначеним у частині першій статті 6 цього Закону, призначаються та надаються за основним місцем роботи за рахунок сплачених застрахованими особами страхових внесків (крім видів матеріального забезпечення, передбачених пунктами 1, 2 статті 34 цього Закону, яке надається за основним місцем роботи та за сумісництвом у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України). (Абзац перший частини першої статті 50 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2152-IV (2152-15) від 04.11.2004)

У разі ліквідації (реорганізації) підприємства, установи, організації матеріальне забезпечення за страховими випадками, які настали до їх ліквідації (реорганізації), виплачується застрахованим особам їх правонаступником, а в разі відсутності правонаступника - виконавчою дирекцією відділення Фонду за місцем

здійснення обліку ліквідованого підприємства, установи, організації як страхувальника. { Абзац другий частини першої статті 50 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3456-IV (3456-15) від 22.02.2006 }

2. Застрахованим особам, зазначеним у частинах другій та третій статті 6 цього Закону, призначення та виплата матеріального забезпечення, а також надання соціальних послуг за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, здійснюються виконавчою дирекцією відділення Фонду за місцем здійснення їх обліку як страхувальників. { Частина друга статті 50 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3456-IV (3456-15) від 22.02.2006 }

3. Рішення про призначення матеріального забезпечення та надання соціальних послуг приймається комісією (уповноваженим) із соціального страхування, що створюється (обирається) на підприємстві, в установі, організації, до складу якої входять представники адміністрації підприємства, установи, організації та застрахованих осіб (виборних органів первинної профспілкової організації (профспілкового представника) або інших органів, які представляють інтереси застрахованих осіб). (Абзац перший частини третьої статті 50 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1096-IV (1096-15) від 10.07.2003)

Комісія (уповноважений) із соціального страхування здійснює контроль за правильним нарахуванням і своєчасною виплатою матеріального забезпечення, приймає рішення про відмову в його призначенні, про припинення виплати матеріального забезпечення (повністю або частково), розглядає підставу і правильність видачі листків непрацездатності та інших документів, які є підставою для надання матеріального забезпечення та соціальних послуг.

Комісія (уповноважений) із соціального страхування виконує свої функції відповідно до положення про комісію (уповноваженого) із загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, яке затверджується правлінням Фонду.

4. Якщо через відсутність коштів на своїх банківських рахунках або через їх арешт страхувальник має заборгованість із виплати матеріального забезпечення, передбаченого цим Законом, більше ніж за один календарний місяць понад строки, встановлені статтею 52 цього Закону, за заявою застрахованої особи чи осіб, які мають право на одержання матеріального забезпечення, фінансування такого забезпечення здійснюється виконавчою дирекцією відділення Фонду за місцем реєстрації страхувальника з наступним відшкодуванням страхувальником виплачених Фондом коштів.

Виплата матеріального забезпечення особам, зазначеним в абзаці першому цієї частини, провадиться за списком (відомістю), наданим страхувальником, шляхом перерахування коштів на особовий рахунок цих осіб (за їх заявою) через банківські установи.

Витрати за послуги банків здійснюються за рахунок коштів відділення Фонду з наступним відшкодуванням їх страхувальником.

Страхувальник щокварталу звітує перед виконавчою дирекцією відділення Фонду про компенсування витрат Фонду на виплату матеріального забезпечення застрахованим особам.

Підставою для виділення виконавчою дирекцією відділення Фонду коштів на фінансування матеріального забезпечення є надана страхувальником виписка банківської установи про відсутність коштів на банківських рахунках, довідка-розрахунок про суму

допомоги, яку необхідно профінансувати, завірена в установленому порядку відповідними підписами посадових осіб та печаткою страхувальника, та заяви застрахованих осіб чи осіб, які мають право на одержання матеріального забезпечення, про фінансування матеріального забезпечення.

(Статтю 50 доповнено частиною четвертою згідно із Законом N 2152-IV (2152-15) від 04.11.2004)

Стаття 51. Документи, необхідні для призначення матеріального забезпечення за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням

1. Підставою для призначення допомоги по тимчасовій непрацездатності, по вагітності та пологах є виданий у встановленому порядку листок непрацездатності, а в разі роботи за сумісництвом - копія листка непрацездатності, засвідчена підписом керівника і печаткою за основним місцем роботи. Порядок і умови видачі, продовження та обліку листків непрацездатності, здійснення контролю за правильністю їх видачі встановлюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я за погодженням з Фондом.

Для призначення допомоги по тимчасовій непрацездатності в розмірі 100 відсотків середньої заробітної плати (доходу) застраховані особи, зазначені в абзаці п'ятому статті 37 цього Закону, додають копії відповідних посвідчень або інші документи, які підтверджують право на пільгу. { Частину першу статті 51 доповнено абзацом другим згідно із Законом N 964-V (964-16) від 19.04.2007 }

{ Частина перша статті 51 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2152-IV (2152-15) від 04.11.2004 }

{ Частину другу статті 51 виключено на підставі Закону N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

{ Частину третю статті 51 виключено на підставі Закону N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

4. Допомога на поховання застрахованої особи призначається сім'ї померлого або особі, яка здійснила поховання, на підставі свідоцтва про смерть, виданого органом реєстрації актів громадянського стану.

Допомога на поховання члена сім'ї застрахованої особи призначається застрахованій особі на підставі свідоцтва про смерть, виданого органом реєстрації актів громадянського стану, та довідки з місця проживання про перебування померлого члена сім'ї на утриманні застрахованої особи.

Стаття 52. Строки розгляду документів, призначення та виплати матеріального забезпечення за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням

1. Документи для призначення допомоги по тимчасовій непрацездатності, по вагітності та пологах розглядаються не пізніше десяти днів з дня їх надходження. { Абзац перший частини

першої статті 52 із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

Повідомлення про відмову в призначенні допомоги із зазначенням причин відмови та порядку оскарження видається або надсилається заявникові не пізніше п'яти днів після винесення відповідного рішення.

2. Допомога по тимчасовій непрацездатності, по вагітності та пологах виплачується:

застрахованим особам, зазначеним у частині першій статті 6 цього Закону, - у найближчий після дня призначення допомоги строк, установлений для виплати заробітної плати;

застрахованим особам, зазначеним у частинах другій та третій статті 6 цього Закону, - протягом десяти днів після призначення допомоги.

{ Частину третю статті 52 виключено на підставі Закону N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

4. Допомога на поховання призначається та виплачується не пізніше дня, наступного за днем звернення. { Частина четверта статті 52 із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

5. Призначене, але не одержане у зв'язку із смертю застрахованої особи матеріальне забезпечення виплачується членам сім'ї, які проживали разом з нею, або спадкоємцям.

Призначене, але не одержане застрахованою особою своєчасно матеріальне забезпечення виплачується за минулий час без обмеження будь-яким строком у розмірі, встановленому на час настання страхового випадку.

Суми матеріального забезпечення, не одержані з вини органу, що призначає матеріальне забезпечення, виплачуються застрахованій особі за минулий час з дотриманням вимог законодавства про індексацію грошових доходів населення.

Надміру виплачені суми матеріального забезпечення за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, внаслідок зловживань з боку застрахованої особи або членів її сім'ї стягуються з них у судовому порядку.

6. Матеріальне забезпечення, передбачене цим Законом, виплачується у разі, якщо звернення за його призначенням надійшло не пізніше дванадцяти календарних місяців з дня відновлення працездатності, встановлення інвалідності, закінчення відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, смерті застрахованої особи або члена сім'ї, який перебував на її утриманні. { Статтю 52 доповнено частиною шостою згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

Стаття 53. Порядок розрахунку середньої заробітної плати

(доходу) для обчислення допомоги по тимчасовій
непрацездатності, по вагітності та пологах

1. При обчисленні середньої заробітної плати (доходу) для забезпечення допомогою по тимчасовій непрацездатності, по вагітності та пологах враховуються всі види заробітної плати (доходу) в межах граничної суми місячної заробітної плати (доходу) за відпрацьований час, на яку нараховуються страхові внески на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, відповідно до статті 21 цього Закону. { Частина перша статті 53 із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

2. Порядок (1266-2001-п) обчислення середньої заробітної плати для надання допомоги по тимчасовій непрацездатності, по вагітності та пологах визначається Кабінетом Міністрів України.

Розділ IX

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2001 року.

2. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність з ним, а також забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади у відповідність з цим Законом.

3. До приведення законів України та інших нормативно-правових актів у відповідність з цим Законом закони України та інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

4. Визначити Фонд соціального страхування з тимчасової втрати працездатності правонаступником Фонду соціального страхування України.

5. До стабілізації економічного становища в Україні розмір виплати, передбаченої статтею 46 цього Закону, визначається Верховною Радою України щороку виходячи з рівня забезпечення прожиткового мінімуму одночасно з встановленням розміру страхових внесків з поступовим наближенням виплат до прожиткового мінімуму. { Пункт 5 розділу IX із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

6. Установити, що до 1 липня 2001 року функції виконавчої дирекції Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, його відділень та їх робочих органів виконуватимуть виконавча дирекція Фонду соціального страхування України, його відділень та їх робочі органи.

Президент України

Л.КУЧМА

м. Київ, 18 січня 2001 року
N 2240-III